

متن پرسش

با سلام و ادب. درباره سوال ۱۰۸۳۷، خیلی زشت است که ما هرکس را که مثل ما فکر نمی کند، کافر بدانیم و این از کم خردی است. چه بسا علمای دین که سر مسائل خیلی اساسی تر از اینها با هم اختلاف نظر داشتند ولی به دلیل تقوایی که داشتند هرگز به خود جرئت ندادند دیگران را زیر سوال ببرند، بعد آنوقت ببینید نسبت هایی که در این سوال به خانم هایی داده شده که در عین احترام به اصول همسرداری و احکام دین، قرائت دیگری از دین دارند که با ما متفاوت است: (۱) غرب زده اند (۲) دچار حقه برابری زن و مرد هستند (۳) لذت زن بودن را نمی برند (۴) تحت تأثیر مجله ی روز نمی دونم چی هستند (۵) بی اطلاعند (۶) کتاب "زن ... " را نخواندند (۷) جمله شان پوچ است ... (۸) تکلیف عفت جامعه و غرایز مرد را نمی دانند (۹) مهم تر از همه مشکل جسمی دارند که نیاز به درمان دارند (۱۰) به خاطر مشکل جسمی شان این نظرات را دارند (۱۱) با همه ی احکام و افراد مشکل دارند (۱۲) متوجه تاریخ ... نیستند چون تحت تأثیر دشمن اند (۱۳) حرفه اشان به وفور یافت می شود (۱۴) به خدایی که بنده شان است ایمان دارند (۱۵) دچار انحراف اند ... (۱۶) مثل بچه دو ساله ای که کلمات را اشتباه بگوید و نمی دونم چی ... (۱۷) دین خودساخته دارند که تمکین و زن دوم به قرائت ما درش نیست (۱۸) نگاه انحرافی به دین دارند (۱۹) در سوالشان بی احترامی می کنند (۲۰) دوستان استاد را ناراحت می کنند آیا نسبت دادن این ۲۰ وصف به خانم یا آقای که نظرات متفاوتی با ما دارد، به جای طرح چند استدلال، صرف احساساتی شدن یک خانم است یا اینکه از یک نوع نگاه به مسائل دینی نشأت می گیرد؟؟؟؟ نگاهی که فکر می کند نظرات در حوزه ی مسائل دینی منحصر می شود به آنچه که ما می اندیشیم؟؟؟؟ "تکفیر" به همین معنی است که ما هنگام مواجه شدن با نظرات متفاوت، به جای تفکر و تعامل و پاسخ های درخور و منطقی، به وصله پینه کردن نسبت هایی به طرف مقابلمان رو بیاوریم. آیا انتظار نداریم کسی که خودش مذهبی است و این نسبت ها را در قبال نگاهی به انسانیت زن، به خود می شنود ما را بی سواد فرض کند که فقط دو تا کتاب خوانده ایم و با آن همه کس را کافر می بینیم؟ بویژه موارد ۹ و ۱۰ و ۱۱، واقعا زشت نیست برای یک مسلمانی که داعیه ی غمخوار بودن نسبت به مسائل دینی را دارد؟ یعنی هر زنی که با طرح مسئله ی تمکین به شکلی خاص موافق نباشد مشکل جنسی و جسمی دارد؟ این منطق امامان بزرگوار است؟ یا پیامبر اسلام؟ و برای استاد بزرگوار زشت نیست که به جای تذکر به چنین برخوردهایی، به بیان مطالبی بپردازند که زیر بار این همه نسبت توخالی، دیگر شنیده نمی شود؟؟ بهتر نبود که یکی یکی استدلال ها و دیدگاه های خود را در عین احترام به طرف مقابل طرح می کردند و اگر فکر می کردند به استاد بی احترامی شده نهایتا یک

تذکر دوستانه می دادند؟؟؟ باشد که همدیگر را تحمل کنیم تا ظهور حضرت حجت. یا علی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: تصور بنده آن است که در این موارد سعی کنیم دغدغه‌ی طرف را پیدا کنیم و مواظب باشیم در فضای جدال و مرء موضوع اصلی گم نشود. موفق باشید